

FRYCZASEK (1) *sb m*

fryczasek a. fryczaszek.

V sg frycząsku.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: fryczaszek.

Dem. od „frycz” ‘flisak’; tu z odcieniem pobłażliwym: Gregoryanku pomysliłz vbogi/ Zeby ná cię miecz gotowano írogi/ Ano cię olítrzem íkarzą/ ziąwízy z nogi/ Frycząsku drogi [w wyd. I 1595 r.: frycząszku] KlonFlis H.

AK